

Sygn. akt VIII U 69/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA w SO w Gdańsku Hanna Witkowska-Zalewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Iwona Lawrenc

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2014 r. w Gdańsku

sprawy M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do świadczenia przedemerytalnego

na skutek odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 13 grudnia 2013 r. nr (...)

oddala odwołanie

/na oryginale właściwy podpis/

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 grudnia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił M. K. prawa do świadczenia przedemerytalnego, na podstawie przepisu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. Nr 120, poz. 1252) z powodu stwierdzenia braku uprawnień.

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawca wskazał, iż był zatrudniony jako elektryk i konserwator w Stowarzyszeniu (...) na podstawie trzech następujących po sobie umów o pracę na czas określony. Podał, iż Likwidator Urząd Miasta G. zlecił administrowanie (...) w G.. (...) S.K(...) nie był zainteresowany dalszym zatrudnieniem ubezpieczonego. (...) nie chciało go zaś zatrudnić wskazując, iż ma własnych pracowników.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko jak w zaskarżonej decyzji. Nadto wskazał, iż z przedłożonego przez ubezpieczonego wraz z odwołaniem do Sądu protokołem z rozprawy odbytej przed Sądem Rejonowym IV Wydział Pracy w G. sygn.akt IV P 58/13 z dnia 21 maja 2013 r. wynika, że z ubezpieczonym zawarto umowę o pracę na czas określony do dnia 30 grudnia 2012 r., bowiem pracodawca wiedział, że administrowanie halą targową skończy się z dniem 31 grudnia 2012 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony M. K. ur. (...), w dniu 27 listopada 2013 roku (w decyzji błędnie wskazano datę 08 maja 2013r.) złożył wniosek o świadczenie przedemerytalne. Udowodnił 37 lat, 7 miesięcy i 13 dni okresów składkowych i nieskładkowych /okoliczności bezsporne/.

W okresie od 04 marca 2008 roku do dnia 31 grudnia 2012 roku ubezpieczony był zatrudniony w Stowarzyszeniu (...) w G., w wymiarze pełnego etatu, na stanowisku elektryka i konserwatora. Świadczył pracę na podstawie umowy o pracę na czas określony. Zawarty stosunek pracy ustał w wyniku jego wygaśnięcia pracy (art.30§1 pkt 4 k.p.).

Wyrokiem z dnia 28 maja 2013 r. w sprawie o sygn.akt. IV P 58/13, z powództwa M. K. przeciwko Stowarzyszeniu (...) w G. o sprostowanie świadectwa pracy, Sąd Rejonowy w Gdyni, Wydział IV Pracy w punkcie 2 oddalił powództwo w części dotyczącej sprostowania świadectwa pracy w zakresie punktu 3a (trybu rozwiązania stosunku pracy) /dowody: świadectwo pracy koperta k. 11 akt ZUS; raport ustalenia uprawnień k. 29, wyrok z dnia 28 maja 2013 r. w sprawie o sygn.akt IV P 58/13 /.

Od dnia 02 stycznia 2013 r. do dnia 09 stycznia 2014 r. wnioskodawca był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w G. jako bezrobotny, z prawem do zasiłku w okresie od 10 stycznia 2013 r. do dnia 09 stycznia 2014 r. 6 miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych upłynął w dniu 09 lipca 2013 r.

Decyzją z dnia 13 grudnia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił M. K. prawa do świadczenia przedemerytalnego, na podstawie przepisu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. Nr 120, poz. 1252), z powodu stwierdzenia braku uprawnień /okoliczności bezsporne/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przedłożone przez strony dokumenty, w tym akta ubezpieczeniowe oraz akta sprawy o sygn.akt IV P 58/13, których wiarygodność nie była kwestionowana w trakcie postępowania przez żadną ze stron, zatem również Sąd uznał je za miarodajne dla dokonania ustaleń.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie należało oddalić. Przesłanki nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego reguluje przepis art. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. Nr 120, poz. 1252). Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy, prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.1), zwanej dalej "ustawą o promocji zatrudnienia", w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn

Świadczenie przedemerytalne, jak wynika z przepisu art. 2 ust. 1 ww. ustawy, przysługuje osobom dotkniętym likwidacją lub upadłością zakładu pracy, likwidacją stanowiska pracy lub niewypłacalnością pracodawcy oraz tracącym prawo do świadczeń z ubezpieczenia społecznego o wieloletnim stażu i wieku zbliżonym do emerytalnego. Świadczenia te związane są zatem nie tylko z zaistnieniem okoliczności związanej z utratą źródła utrzymania, ale także uzależnione od posiadania określonego okresu składkowego i nieskładkowego, a ich źródłem finansowania jest budżet państwa. Nie jest to świadczenie z ubezpieczenia społecznego, ale ma charakter zbliżony do renty socjalnej, świadczeń rodzinnych, czy z pomocy społecznej (vide: uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2006 r. sygn. akt II UZP 8/2006).

Kwestią sporną pomiędzy stronami było czy stosunek pracy ubezpieczonego został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia. Spełnienie pozostałych przesłanek było pomiędzy stronami niesporne.

Postępowanie dowodowe wykazało, iż stosunek pracy z ubezpieczonym wygasł w wyniku upływu czasu na jaki została zawarta z nim umowa o pracę, a nie z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001)

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 29 tej ustawy, ilekroć w ustawie jest mowa o przyczynach dotyczących zakładu pracy - oznacza to:

- a) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn niedotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.), w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników,
- b) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych,
- c) wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w przypadku śmierci pracodawcy lub gdy odrębne przepisy przewidują wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w wyniku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę i niezaproponowania przez tego pracodawcę nowych warunków pracy i płacy;
- d) rozwiązanie stosunku pracy przez pracownika na podstawie art. 55 § 11 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.) z uwagi na ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków wobec pracownika.

Żadna z wyżej wymienionych przyczyn nie zaistniała w stosunku do ubezpieczonego.

Zatem wskazać należy, iż ubezpieczony nie spełnia wszystkich przesłanek, od których łącznego zaistnienia przepis art. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. Nr 120, poz. 1252) uzależnia przyznanie świadczenia przedemerytalnego.

Mając wskazane okoliczności na względzie, Sąd, na mocy przepisu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych. (Dz. U. nr 120, poz. 1252) w zw. z art. 477¹⁴ §1 k.p.c., orzekł jak w wyroku.

SSA w SO H. Z.